

Włodysław Seremet:
— Bange? Jo, hver gang.

Den danske opfinder af enmands-helikopteren lever farligt for at vise, at han ikke er et skrog – Opfindelsen af luftens motorcykel skrider godt frem, og den er nu ufarlig i tilfælde af motorstop – Vil komme til at koste 12-15.000 kr. »i luften«

JEG ER

BANGE HVER GANG

■ MORGENFRISKE mennesker på Amager kan med jævne mellemrum se en besynderlig tingstæppe højt i vejret med snurrende propeller. Og ser de nøjere efter, opdager de, at det er et motoriseret menneske, der bevæger sig rundt deroppe og beskuer os andre fra fugleperspektiv.

Det er den 36-årige montør Włodysław Vincent Seremet, dansk født af polske forældre, som eksperimenterer med sin enmands-helikopter. Og som den helikopterens Ellehammer, han nu er, så stiger den.

— Men den er nu også faldet et par gange, hvor jeg fik motorstop. Men det sker ikke mere, for jeg har ændret konstruktionen, så jeg nu svæver ned på luftmodstanden i propellen i friløb, fortæller Seremet.

— Hvor højt kommer De op, og hvor langt flyver De på en tank?

— Endnu har jeg ikke været mere end 20-30 meter oppe, men når den fungerer perfekt, vil man vel kunne bevæge sig i et par kilometers højde, og jeg regner med, at en tank vil kunne strække til ca. 20 minutters flyvning med 75-80 kilometers fart. Men da den går

på almindelig benzin, skulle det ikke blive noget problem.

MANGLER ENDNU LIDT

— Hvordan virker denne luftens motorcykel?

— Der er visse ting, jeg naturligvis ikke kan sige noget om. Men i princippet er det en speciel let vestysk 35 hk to-takts motor, som spændes på ryggen som en ryg-sæk. Den er gearret til en aksel, der fører op til rotorhovedet med tre rotorblade, som også er en hemmelighed. Landingsstellet er benene. Og jeg har foreløbig fået den til at virke sådan, at jeg kan gå lige op og ned og fremad. Men jeg mangler endnu at kunne flyve sidelæns og baglæns. Det er nemlig ret kostbart at eksperimentere med den slags ting, og jeg kan kun arbejde videre med maskinen, når jeg har råd til det. Jeg har vel sagtens allerede brugt 20.000 kr. og fem års arbejde på denne model. Og familien skal ikke lide under min »galskab«.

— Er der ingen firmaer, der er interesseret og som vil støtte arbejdet økonomisk?

— Både vesttyske og amerikanske firmaer har tilbudt at købe

verdenspatentet, når jeg har den endelige model færdig. Men støtte sagen på forhånd er der endnu ingen, der vil. For øvrigt er jeg tvunget til at holde meget tæt med mine opfindelser til helikopteren, idet et verdenspatent koster omkring 1 million, og det får jeg næppe råd til at tage lige med det samme.

— Hvad vil den koste på markedet, når den en dag er færdig til at sættes i storproduktion?

— Jeg vil tro en 12-15.000 kr., at det skyldes kun min billige arbejdskraft. Skulle en af de store amerikanske helikopter-fabrikker lave den, ville den første helikopter koste omkring 1 million med de dyre ingeniørers indsat. Og det er vel den væsentligste grund til, at disse fabrikker ikke laver den. For de må kunne gøre det lettere end jeg.

TIL FLYVENDE POLITI

— Hvad skal den bruges til?

— Den vil komme til at fyde meget lidt og kun 30-40 kg, så det bliver vel for nogle en slags legetøj, som man kan tage med i bilen på landet. Og som praktisk formål må politiet kunne drage nytte af den til flyvende politi i eftersøgninger eller trafikregule-

I trætoppenes højde svæver den danske helikoptermand som en anden fugl. Men der mangler endnu et stykke vej, før han er tilfældet med sin opfindelse.

ringer, og redningskorpsene må også kunne få glæde af den i redningsarbejdet. Og måske kan den bruges til rumfart engang. Den amerikanske »Rocket Belt Man«, som optrådte med sin enmands-raket i København, fortalte mig, at hans raket først og fremmest var udviklet til brug for rumfarten. Den kunne kun flyve 22 sekunder her på jorden, men på Månen f. eks. vil han kunne flyve 10 minutter på samme brændstof. Og min helikopter kan flyve 20 minutter her på jorden, er den ikke så lidt mere nyttig, omend langsommere.

— Er det tilladt at flyve sådan en maskine her i landet?

— Efter de gældende regler, nej. Og jeg har da også haft noget vrøvl med luftfartsmyndighederne, men det bedrer sig forhåbentlig.

— Hvad siger Deres familie til, at De flyver rundt på den måde?

— De har vænnet sig til det. Og jeg har da også gennem mange år som hobby dyrket faldskærmsudspring. Jeg elsker at have luft under fødderne.

— Er De aldrig bange?

— Jo, hver gang. Men det er bl. a. også derfor, jeg bliver ved. For at vise mig selv, at jeg ikke er et pjok.

— Er det ikke farligt at springe ud i faldskærm? Man siger vist, at det er som at falde fra 2. sal, hver gang man lander?

— Vråh! Hvis man passer sin træning, er det ikke farligere end at cykle på en glat vej. Man skal blot være forsigtig og koncentreret, så sker der ikke noget.

— Skal man have faldskærm på, når man en dag tager sig en tur i Deres enmands-helikopter?

— Nej, det bliver ikke nødvendigt. Det bliver ganske ufarligt ...
njo

10 PCT. FÆRRE FANGER I DE DANSKE FÆNGSLER

SVENSKERNE NÆGTER AT TRO PÅ DEN DANSKE STATISTIK

A. Haslund

■ DANSKERNE bliver bedre mennesker. Dette fremgår tydeligt af fængselsstatistik, ungdomsforsorgens, kriminalpolitiets og forsorgselskabets statistik. Trods stigende befolkningstal og deraf forventet stigning i kriminaliteten viser kendsgerningerne — de tørre tal — at der i øjeblikket sidder ca. 250 færre i fængsel, end tilfældet var på samme tidspunkt i fjor.

Tallene er så bemærkelsesværdige, at man i udlandet diskuterer dem og nærmest antyder, at de ikke passer. Sagen er den, at kriminaliteten i velstandens Europa har været i stærk stigen overalt — lige med undtagelse af Danmark. Her har den været nærmest konstant faldende siden 1948. Tallenes rigtighed behøver man i øvrigt ikke at drage i tvivl, idet statistikken er ført med pinlig nøjagtighed.

I alt 3000 strafafsonere

— Stik imod forventning har tallene været ekstraordinært stærkt faldende fra januar til dato, fortæller fængselsdirektør, cand. jur. Peter Christiansen i fængselsdirektoratet. Tendensen har holdt sig næsten konstant. Det begyndte med, at vi havde 30-50 fanger færre end i samme uger sidste år, og det har udviklet sig til, at vi nu har ca. 300 fanger færre end tilsvarende uge sidste år. Tallene omfatter samtlige indsatte i fængselsvæsnets anstalter.

I alt findes der i Danmark i dag ca. 3000 afsonere — det svarer til antallet af indbyggere i byer som Skelskør, Stege, Ringe eller Ars.

Faldet i fangeantallet svarer altså til ca. 10 pct. Selvfølgelig har dette fald forundret os, idet vi havde regnet med en svag stigen.

— Hvad er forklaringen?

— Det er vanskeligt at svare på.

Flere årsager til faldet

En af grundene kan være, at domstolene giver flere betingede straffe, hvor de tidligere ville have givet en ubetinget. En anden medvirkende årsag er måske ændringerne i prøvelseslovsreglerne. Tidligere skulle en afsoner være idømt mindst 8 måneder for at opnå prøvelselse efter at have udstået to tredjedele af straffen, mens vi nu kan prøvelsede dem, der er idømt 6-8 måneders fængsel, når de har udstået to tredjedele. Her til kommer den reelle nedgang i kriminaliteten, hvilket f. eks. kan skyldes, at »de store årgange« er blevet ældre og mere fornuftige.

Laveste tal i mange år

Også i børne- og ungdomsforsorgen har man mærket en faldende tendens. Direktør Holger Horten udtaler:

— Tallet har været jævnt faldende i de senere år, og jeg antager, at det skyldes de forbedrede økonomiske forhold i samfundet. Vi har jo især taget os af de 15-18-årige, der er kommet på gale veje. I 1960 havde vi 112 pr. 10.000, men nu er tallet helt nede på 87. Det er

det laveste tal i mange år. Faktisk er det på linje med årene 1948-49.

— Hvad kan årsagen være?

— Vi regner med, at den forebyggende ungdoms- og børneforsorg med flere ungdomsklubber, fritidshjem o. l. har slået igennem, så kriminaliteten er blevet mindre. Men i mange andre vesteuropæiske lande er det gået direkte modsat. Svenskerne, der har haft en stærk stigning i ungdomskriminaliteten.

Holger Horten

I hele Vesteuropa har kriminaliteten været stigende, men i Danmark er den faldet bemærkelsesværdigt

nægter ganske simpelt at tro på vore tal, selv om vor statistik er pinlig nøjagtigt ført.

— De mener det fastslået, at ungdommen er blevet bedre?

— Unægtelig!

Overbelastning hos politiet

Politiinspektør A. Haslund siger:

— Jeg har ikke statistik at holde mig til, men den faldende tendens har egentlig ikke været bemærkelsesværdig hos os. Vi har ikke kunnet mærke, at vi har haft mindre arbejde. Derimod har det været beklageligt, at vi på grund af mandskabsmangel har måttet lade mange præventive opgaver ligge.

Flere betingede straffe

I Dansk Forsorgselskab udtaler sekretær Aage Bang:

— Vi foretager sædvanligvis personsundersøgelser, når der kan være tale om betingede straffe, og derefter afgiver vi en indstilling til domstolen. I 1965 foretog vi 2447 sådanne undersøgelser mod 2298 året forud. I 1965 havde vi en tilgang på nye tilsyn i 2926 tilfælde mod 2644 året forud. Jeg går ud fra, at forøgelsen af tallene skyldes de nye regler om prøvelselse.

— En faldende tendens?
— Det ville være glædeligt, men endnu er det ikke slået igennem i vor statistik.
—ark.